2025/2365

26.11.2025

REGULAMENTUL (UE) 2025/2365 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 12 noiembrie 2025

privind prevenirea pierderilor de granule din plastic pentru a reduce poluarea cu microplastice

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Microplasticele sunt omniprezente, se degradează într-o perioadă lungă de timp și se dispersează fără să țină seama de frontiere. Sunt dăunătoare pentru mediu și potențial dăunătoare pentru sănătatea umană. Efectele nocive provocate de microplastice mediului și, potențial, sănătății umane pot fi amplificate și mai mult atunci când sunt prezenți aditivi chimici nocivi și alte substanțe care prezintă motive de îngrijorare ce sunt adăugate în timpul producției și conversiei. Microplasticele sunt deplasate cu ușurință prin aer, de apele terestre de suprafață și de curenții oceanici, iar faptul că sunt mobile agravează problema. Acestea se găsesc în sol, inclusiv în terenurile agricole, lacuri, râuri, estuare, plaje, lagune, mări, oceane și în regiuni îndepărtate, altădată neatinse. Prezența lor în sol are efecte asupra proprietăților solului și declanșează modificări ale acestuia cu un impact negativ asupra creșterii anumitor plante. Impactul microplasticelor asupra mediului marin a fost documentat pe larg. Odată ajunse în mediul marin, microplasticele sunt aproape imposibil de colectat și este cunoscut faptul că sunt ingerate de o serie de organisme și animale și dăunează biodiversității și ecosistemelor. Se poate măsura faptul că granulele din plastic persistă în mediul acvatic timp de decenii, iar ingerarea de granule din plastic de către fauna sălbatică marină, în special de păsări marine și țestoase marine, poate cauza vătămări fizice sau duce la deces. Microplasticele contribuie, de asemenea, la schimbările climatice, ca sursă suplimentară atât de emisii de gaze cu efect de seră, cât și de presiune asupra ecosistemelor. Potențialul microplasticelor de a acționa ca purtător pentru substanțele toxice adsorbite sau pentru microorganismele patogene este o parte integrantă a problemei. Oamenii sunt expuși la microplastice prin intermediul aerului pe care îl respiră și al alimentelor pe care le consumă. Creșterea gradului de conștientizare cu privire la prezența microplasticelor în lanțul alimentar poate submina încrederea consumatorilor și poate avea consecințe economice. Ar putea exista efecte economice negative asupra unor activități precum pescuitul comercial și agricultura, precum și asupra activităților recreative și turistice din zonele afectate de eliberări de microplastice.

(2) În avizul său din 30 aprilie 2019 intitulat „Riscurile pentru mediu și sănătate ale poluării cu microplastice”, Grupul consilierilor științifici principali al Comisiei a considerat că „există motive semnificative de îngrijorare și trebuie adoptate măsuri de precauție”.

(3) Granulele din plastic sunt orice materiale pentru turnare care conțin polimeri, de origine primară, secundară sau ambele, indiferent dacă sunt derivate din biomasă sau sunt destinate să se biodegradeze în timp. Granulele din plastic sunt destinate în principal utilizării în operațiunile de fabricare a produselor din plastic prin turnare, ceea ce include turnarea *stricto sensu*, extrudarea, spumarea, formarea de pelicule, compresia sau injectarea. De asemenea, granulele din plastic pot fi utilizate în operațiunile de fabricare a unor produse care nu sunt din plastic, atunci când aceste granule sunt încapsulate chimic într-o matrice, cum ar fi în betonul ușor, sau sunt conținute fizic de produs, cum ar fi asfaltul. Granulele din plastic pot conține aditivi chimici și pot prezenta multiple amprente și forme, cum ar fi peletele, granulatele, fulgii, rășinile, cilindrii, bilele, pulberile, micropulberile, microsferele și aglomeratele din plastic. Dimensiunea lor variază, de regulă, între 2 și 5 milimetri ca diametru, însă o mică parte a granulelor din plastic sunt mai mici sau mai mari.

([1]) JO C, C/2024/2487, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2487/oj.
([2]) JO C, C/2024/3675, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3675/oj.
([3]) Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 22 septembrie 2025 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 23 octombrie 2025 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

(4) Praful de granule din plastic este reziduul industrial rezultat în urma manipulării, a măcinării sau a prelucrării granulelor din plastic care nu este utilizat în operațiunile de fabricare a produselor din plastic și, prin urmare, nu se încadrează în domeniul de aplicare al definiției granulelor din plastic din prezentul regulament. Este dificil să fie evitată generarea acestui praf, însă aceasta poate fi minimizată. Acest praf ar trebui să fie extras prin intermediul unor filtre sau al unor dispozitive de captare, ca măsură din sfera securității și sănătății în muncă.

(5) În Uniune, pierderile de granule din plastic constituie a treia sursă, ca volum, de microplastice eliberate neintenționat în mediu și survin din cauza practicilor de manipulare necorespunzătoare în toate etapele lanțului de aprovizionare cu granule din plastic, printre aceste etape numărându-se producția, inclusiv reciclarea, producerea de masterbatch-uri, compoundarea, conversia, prelucrarea, distribuția, transportul, inclusiv pe mare, precum și alte operațiuni logistice, depozitarea, ambalarea și curățarea containerelor și a rezervoarelor de granule din plastic. Prin urmare, o abordare bazată pe lanțul de aprovizionare este esențială pentru a asigura faptul că toate entitățile economice implicate în manipularea granulelor din plastic se angajează să prevină pierderile. Începând din 2015, industria europeană producătoare de plastic a adoptat treptat programul internațional Operation Clean Sweep® (OCS) sub formă de angajament voluntar. În cadrul programului respectiv, fiecare întreprindere care produce sau manipulează granule din plastic recunoaște importanța reducerii la zero a pierderilor de granule din plastic și se angajează să adopte cele mai bune practici. Deși astfel de practici sunt, în general, bine înțelese de semnatarii OCS, ele nu au fost puse în aplicare în mod cuprinzător. Gradul de utilizare a programului OCS de către industria plasticului rămâne scăzut.

(6) În cea mai mare parte a lumii au apărut preocupări în legătură cu impactul poluării cu microplastice asupra mediului și asupra sănătății umane. Unele state membre au adoptat sau au propus măsuri specifice. Cu toate acestea, un mozaic de restricții naționale ar putea împiedica funcționarea pieței interne.

(7) În încercarea de a combate poluarea cu materiale plastice, Comisia a recunoscut, în comunicarea sa din 16 ianuarie 2018 intitulată „O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară”, riscurile pe care le prezintă microplasticele și a solicitat adoptarea unor soluții inovatoare care să vizeze diferitele surse de microplastice. Comisia a reiterat acest angajament în comunicarea sa din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european, în comunicarea sa din 11 martie 2020 privind noul Plan de acțiune privind economia circulară și în comunicarea sa din 12 mai 2021 referitoare la Planul de acțiune privind reducerea la zero a poluării. Printre obiectivele pentru 2030 ale Planului de acțiune privind reducerea la zero a poluării se numără reducerea cu 30 % a cantității de microplastice eliberate în mediu.

(8) Regulamentul (CE) nr 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) abordează poluarea cu microplastice prin impunerea unei restricții privind introducerea pe piață a microplasticelor care sunt adăugate în mod intenționat în produse, întrucât o poluare considerabilă cu microplastice rezultă din utilizarea microparticulelor de polimeri sintetici în sine sau atunci când sunt adăugate în mod intenționat în produse, iar poluarea respectivă prezintă un risc inacceptabil pentru mediu.

(9) Recomandarea OSPAR 2021/06 privind reducerea pierderilor de granule din plastic în mediul marin (denumită în continuare „Recomandarea OSPAR 2021/06”) a fost adoptată în iunie 2021 de părțile contractante la Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est (Convenția OSPAR) cu scopul de a reduce deșeurile maritime prin promovarea dezvoltării și punerea în aplicare în timp util a unor standarde eficace și coerente de prevenire a pierderilor de granule și a unor sisteme de certificare pentru întregul lanț de aprovizionare cu materiale plastice. Măsurile de reducere la minimum a riscului asociat transportului maritim de granule din plastic sunt în curs de examinare în cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI), care a emis circulara fără caracter obligatoriu MEPC.1/Circ.909 privind recomandările pentru transportul maritim de granule din plastic în containere de marfă (denumită în continuare „MEPC.1/Circ.909”). În acest context, Uniunea și statele sale membre trebuie să urmărească îndeaproape orice evoluții viitoare în cadrul OMI și să joace un rol de lider în asigurarea unui nivel înalt de protecție a mediului în această privință, de exemplu, prin stabilirea unui standard ridicat de protecție.

(10) În observațiile prezentate de Uniune în cadrul Programului Organizației Națiunilor Unite (ONU) pentru Mediu anterior celei de a doua sesiuni a Comitetului interguvernamental de negociere cu privire la un instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic privind poluarea cu materiale plastice (INC-2), Uniunea și statele sale membre au subliniat necesitatea ca viitorul instrument să includă măsuri de reducere a eliberărilor neintenționate de microplastice.

([4]) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

(11) Deși există acte juridice ale Uniunii privind prevenirea deșeurilor, a poluării, a deșeurilor marine și a substanțelor chimice, nu există norme specifice ale Uniunii care să prevină pierderile de granule din plastic ca sursă de poluare cu microplastice de-a lungul întregului lanț de aprovizionare. Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([5]) stabilește principii de bază privind gestionarea deșeurilor și impune statelor membre obligații generale de a lua măsuri pentru a preveni generarea de deșeuri. Respectivele obligații generale ar trebui să fie completate prin abordarea unor aspecte și cerințe specifice pentru manipularea atentă a granulelor din plastic, pentru a se evita ca acestea să devină deșeuri.

(12) În timp ce producția de materiale polimerice la scară industrială intră în domeniul de aplicare al Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([6]), alte activități, cum ar fi conversia, transportul sau depozitarea granulelor din plastic, efectuate de obicei de întreprinderi mici și mijlocii, nu intră sub incidența directivei respective. În plus, Documentul de referință privind cele mai bune tehnici disponibile în producția de polimeri din august 2007, elaborat în temeiul Directivei 96/61/CE a Consiliului ([7]), nu abordează problema specifică a pierderilor de granule din plastic.

(13) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([8]) cuprinde dispoziții privind monitorizarea și evaluarea impactului micro-deșeurilor, inclusiv al microplasticelor, în mediile costiere și marine. O actualizare a primelor orientări privind monitorizarea deșeurilor marine a fost realizată în vederea armonizării metodologiilor, inclusiv în ceea ce privește monitorizarea prezenței și distribuției granulelor din plastic de-a lungul coastei. Cu toate acestea, Directiva 2008/56/CE nu include cerințe specifice privind prevenirea sau reducerea pierderilor de granule din plastic la sursă.

(14) Regulamentul (UE) 2023/2055 al Comisiei ([9]), care modifică anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, tratează drept eliberări evitabile pierderile de microparticule de polimeri sintetici, și anume granulele din plastic, destinate utilizării în siturile industriale, și introduce o cerință de raportare anuală pentru o cantitate estimată de microplastice eliberate în mediu. Deși nu există o metodologie de estimare a pierderilor, cerința respectivă este menită să sporească informațiile privind pierderile de granule din plastic și să amelioreze calitatea informațiilor colectate pentru a evalua riscurile aferente acestor microplastice în viitor.

(15) Pentru a se asigura că granulele din plastic sunt manipulate în siguranță și în mod responsabil în toate etapele lanțului de aprovizionare cu granule din plastic, astfel încât să se prevină pierderile în mediu și să se atingă deziderатul reducerii la zero a pierderilor de granule din plastic, este necesar să se stabilească cerințe privind manipularea lor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare, și anume în etapele de producție, inclusiv producție rezultată din reciclare, producere de masterbatch-uri, compoundare, conversie, prelucrare, distribuție, transport, depozitare, ambalare și curățare a rezervoarelor și a containerelor în stațiile de curățare. Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor entităților care manipulează granule din plastic de-a lungul întregului lanț de aprovizionare, indiferent de utilizarea lor finală.

(16) Cerințele referitoare la manipulare ar trebui să țină seama de bunele practici de manipulare recomandate la nivel internațional, precum și de cerințele existente privind manipularea granulelor din plastic stabilite de sectorul industrial din Uniune. În acest sens, este important ca Uniunea și statele sale membre să depună în continuare eforturi pentru ca recomandările din cadrul documentului MEPC.1/Circ.909 să devină obligatorii la nivel internațional. În plus, Uniunea poate promova discuții la nivel internațional cu privire la obligația transportatorilor de a informa autoritățile competente atunci când transportă granule din plastic într-o țară diferită de cea în care sunt stabiliți.

([5]) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

([6]) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale și emisiile generate de creșterea animalelor (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj).

([7]) Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO L 257, 10.10.1996, p. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1996/61/oj).

([8]) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin") (JO L 164, 25.6.2008, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

([9]) Regulamentul (UE) 2023/2055 al Comisiei din 25 septembrie 2023 de modificare a anexei XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) în ceea ce privește microparticulele de polimeri sintetici (JO L 238, 27.9.2023, p. 67, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2055/oj).

(17) Având în vedere caracterul dăunător pe care îl prezintă granulele din plastic atunci când sunt pierdute în mediu și ținând seama de obligația generală a operatorilor economici și a transportatorilor, prevăzută în prezentul regulament, de a evita pierderile de granule din plastic, este oportun să se stabilească cerințe specifice privind informarea sub forma unei pictograme și a unei note de avertizare. Pentru a reduce sarcina pentru operatorii economici și transportatori, aceste cerințe ar trebui să poată fi puse în practică luând în considerare obligațiile deja existente în temeiul anexei XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Punctele 7 și 10 de la rubrica 78 din anexa respectivă stabilesc cerințele referitoare la informare pentru furnizorii de microparticule de polimeri sintetici. În sensul prezentului regulament, prin furnizori de microparticule de polimeri sintetici ar trebui să se înțeleagă orice producător, importator, utilizator din aval sau distribuitor care introduce pe piață granule din plastic care sunt microparticule de polimeri sintetici. Aceștia ar trebui să furnizeze informațiile relevante pe etichetă, pe ambalaj, pe prospectul însoțitor sau pe fișa cu date de securitate. Ei ar trebui să fie în măsură să furnizeze informațiile relevante respective atunci când furnizează informațiile prevăzute la rubrica 78 punctul 10 din anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Întrucât diferitele mijloace posibile de furnizare a informațiilor relevante respective pot avea o eficacitate variabilă în ceea ce privește măsura în care contribuie la îndeplinirea obligației generale de evitare a pierderilor, este oportun ca Comisia să evalueze eficacitatea relativă a acestora în contextul revizuirii prezentului regulament.

(18) Atunci când granulele din plastic sunt eliberate și dispersate în mediul marin, acestea pot dăuna resurselor vii și vieții marine și pot interfera cu alte utilizări legitime ale mării, cum ar fi pescuitul și acvacultura. Întrucât, pentru păsări, granulele din plastic au aspectul icrelor, acestea reprezintă aproximativ 70 % din plasticul consumat de păsările marine, în pofida faptului că doar 0,05 % din bucățile de plastic din apele de suprafață sunt granule. Astfel de bucăți mici de plastic au fost găsite în stomacurile a 63 dintre cele aproximativ 250 de specii de păsări marine din lume. În plus, ca greutate, se estimează că granulele din plastic reprezintă a doua sursă directă de poluare marină cu microplastice. Potrivit estimărilor, miliarde de granule individuale din plastic ajung în ocean în fiecare an. Acest lucru se datorează atât pierderilor și vărsărilor de mică amploare, cât și celor de mare amploare, care au loc pe uscat și pe mare în toate etapele lanțului de aprovizionare, în special în timpul tranzitului granulelor din plastic. În plus, granulele din plastic pot fi aduse de valuri pe plaje și pe coaste și, prin urmare, au un impact negativ asupra turismului și a activităților de pe țărm. Din cauza mai multor incidente care au implicat nave maritime au fost eliberate mai multe tone de granule din plastic în mediul marin, cu consecințe dezastruoase pentru mediu și comunitățile locale. De exemplu, accidentul navei Toconao care a afectat coasta de nord a Spaniei în 2023 a cauzat pierderea a șase containere de marfă, unul dintre acestea conținând o mie de saci de 25 kg de granule din plastic. În urma acestui accident, milioane de granule din plastic au fost aduse de valuri pe coasta galiciană.

(19) Pentru a aborda această problemă din perspectiva transportului maritim, Comitetul pentru protecția mediului marin al OMI a aprobat în 2024 documentul MEPC.1/Circ.909. Cu toate acestea, întrucât recomandările respective nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic, Uniunea, conform obligației care îi revine în temeiul tratatelor de a conserva, proteja și îmbunătăți calitatea mediului, precum și de a promova măsuri la nivel internațional pentru a aborda problemele de mediu mondiale, ar trebui să instituie norme obligatorii prin intermediul prezentului regulament pentru a deschide calea, la nivel mondial, către un nivel mai ridicat de protecție a mediului în acest domeniu. Expeditorii ar trebui să se asigure că granulele din plastic sunt ambalate în ambalaje de bună calitate, că informațiile privind transportul sunt furnizate, în timp util, operatorului, agentului și comandantului navei maritime și că este completată în mod corespunzător o cerere specială de arimare. Operatorii, agenții și comandanții navelor maritime ar trebui să se asigure, pe baza informațiilor privind transportul primite de la expeditori, că containerele de marfă care conțin granule din plastic sunt arimate și securizate în mod corespunzător, astfel încât să se reducă la minimum riscurile pentru mediul marin, fără a se afecta siguranța navei maritime și a persoanelor aflate la bord. În mod specific, containerele de marfă care conțin granule din plastic ar trebui să fie arimate sub punte ori de câte ori este posibil în mod rezonabil, sau în interiorul navei în zonele adăpostite ale punților expuse. Aceste cerințe completează cadrele juridice generale ale OMI și Uniunii privind siguranța transportului maritim și prevenirea poluării de către nave, în special Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([10]), care a instituit un sistem de prevenire a accidentelor și a poluării pe mare, ținând seama de normele juridice internaționale.

(20) Operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE ar trebui să pună în aplicare cerințele privind manipularea granulelor din plastic urmând o ordine de prioritate a acțiunilor pentru a preveni eliberarea de granule din plastic în mediu ca prioritate absolută. Prin urmare, primul pas ar trebui să fie prevenirea vărsării de granule din plastic din containerul primar în timpul manipulării de rutină, reducând astfel riscul de vărsare la cel mai scăzut nivel posibil, inclusiv prin evitarea oricărei manipulări inutile, de exemplu prin reducerea punctelor de transfer, și prin utilizarea de ambalaje de bună calitate, acest pas fiind urmat de izolarea granulelor din plastic vărsate pentru asigurarea faptului că acestea nu sunt pierdute în mediu și, ca ultim pas, de curățarea după un eveniment de vărsare sau pierdere. Intervențiile care au drept scop izolarea și curățarea ar trebui să fie desfășurate într-un mod care să reducă la minimum daunele aduse mediului, în special în habitatele sensibile.

([10]) Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului (JO L 208, 5.8.2002, p. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/59/oj).

(21) Deși scopul prezentului regulament este de a preveni pierderile de granule din plastic de către toți operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE, obligațiile microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii ar trebui ajustate pentru a atenua sarcina care le revine. Pe de altă parte, statele membre nu ar trebui să fie împiedicate să introducă sau să mențină măsuri de protecție mai stricte. Astfel de măsuri, inclusiv cele care vizează operatorii economici care manipulează peste 5 tone de granule din plastic, trebuie să fie compatibile cu tratatele.

(22) Pentru a asigura trasabilitatea granulelor din plastic manipulate și transportate în fiecare stat membru și pentru a le permite autorităților competente să efectueze în mod eficient controale de conformitate, este necesar ca instalațiile în care se manipulează granule din plastic și transportatorii care le transportă să fie înregistrați.

(23) Pentru a preveni pierderile de granule din plastic, operatorii economici ar trebui să stabilească, să pună în aplicare și să actualizeze în permanență un plan de gestionare a riscurilor, incluzând o evaluare a riscurilor, care să identifice riscurile potențiale de vărsare și de pierdere și să documenteze în special echipamentele și procedurile specifice existente pentru a preveni, a izola și a curăța pierderile de granule din plastic. Planul de gestionare a riscurilor ar trebui, de asemenea, să ia în considerare costurile și beneficiile echipamentelor și procedurilor suplimentare pentru abordarea riscurilor identificate, ținând seama de natura și de dimensiunea instalației, precum și de amploarea operațiunilor sale. În cazul în care granulelor din plastic li s-au adăugat aditivi, operatorii economici ar trebui să ia în considerare proprietățile periculoase ale granulelor din plastic în cauză și, dacă este probabil ca acești aditivi să crească efectele nocive asupra sănătății umane sau a mediului în cazul pierderilor de granule din plastic, operatorii economici ar trebui să aibă în vedere includerea acestor informații în planul de gestionare a riscurilor.

(24) Pentru a permite autorităților competente să verifice conformitatea cu cerințele planului de gestionare a riscurilor, operatorii economici ar trebui să furnizeze autorității competente planul de gestionare a riscurilor pe care l-au stabilit, împreună cu o declarație de conformitate pe proprie răspundere sau un certificat, după caz.

(25) Operatorii economici ar trebui să poată stabili, prin intermediul unei abordări bazate pe riscuri, echipamentul specific pe care să îl instaleze sau procedurile pe care să le pună în aplicare. Cu toate acestea, autoritățile competente, atunci când verifică nivelul de conformitate, ar trebui să le poată impune operatorilor economici să modifice planul de gestionare a riscurilor, inclusiv prin adoptarea, într-un interval de timp dat, a oricăreia dintre acțiunile enumerate în prezentul regulament pentru a asigura punerea în aplicare adecvată a cerințelor prezentului regulament.

(26) Pentru a evalua caracterul adecvat al planului de gestionare a riscurilor conceput pentru fiecare instalație, operatorii economici ar trebui să țină o evidență a estimărilor cantității de granule din plastic pierdute pe an, împreună cu cantitățile totale manipulate. Pentru a reduce sarcina operatorilor economici, autoritățile competente și certificatorii ar trebui să poată utiliza informațiile privind estimările cantităților eliberate în cadrul obligației de raportare în temeiul anexei XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

(27) Având în vedere caracteristicile activității lor, transportatorii nu ar trebui să fie obligați să stabilească și să pună în aplicare un plan de gestionare a riscurilor. Aceștia ar trebui să aibă în schimb obligația de a lua măsuri concrete menite să prevină, să izoleze și să combată vărsările și pierderile. Aceste măsuri ar trebui să facă obiectul unei verificări de către autoritățile competente, în principal în timpul procesului de transport. Unele dintre aceste măsuri ar trebui puse în aplicare în timpul operațiunilor de încărcare și descărcare, care sunt puncte nevralgice pentru vărsări și pierderi. Aceste operațiuni sunt efectuate, de regulă, sub responsabilitatea atât a operatorilor economici, cât și a transportatorilor, în timp ce transportatorii sunt singura parte responsabilă pentru transport.

(28) Transportatorii din afara UE ar trebui să desemneze un reprezentant autorizat, care ar trebui să acționeze în numele transportatorului din afara UE și ar trebui să fie în măsură să fie interlocutor pentru orice autoritate competentă. Reprezentantul autorizat ar trebui să fie desemnat în mod explicit printr-un mandat scris al transportatorului din afara UE în ceea ce privește obligațiile specifice în temeiul prezentului regulament. Desemnarea unui astfel de reprezentant nu aduce atingere responsabilității sau răspunderii transportatorului din afara UE în temeiul prezentului regulament. Reprezentantul autorizat ar trebui să facă obiectul procedurilor de executare, în ceea ce privește mandatul său, în cazul nerespectării normelor de către transportatorul din afara UE.

(29) Punerea în aplicare cu succes a acțiunilor necesare pentru a preveni, a izola și a curăța pierderile de granule din plastic necesită cooperarea deplină și implicarea angajaților operatorilor economici, ai transportatorilor din UE și ai transportatorilor din afara UE. Operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE ar trebui să aibă obligația de a-și forma personalul în funcție de rolurile și responsabilitățile specifice ale angajaților lor, pentru a se asigura că aceștia cunosc și sunt în măsură să instaleze, să utilizeze și să asigure întreținerea echipamentelor și să urmeze procedurile necesare astfel încât să asigure respectarea cerințelor prevăzute în prezentul regulament, inclusiv în ceea ce privește modalitățile de monitorizare și de raportare a pierderilor de granule din plastic. După caz, operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE ar trebui să adopte măsuri corective care să includă, dacă este necesar, îmbunătățirea echipamentelor din dotare și a procedurilor instituite. De asemenea, aceștia ar trebui să aibă obligația de a monitoriza și de a ține evidența cantităților de pierderi estimate anual, pentru a contribui la remedierea deficitului persistent de cunoștințe.

(30) Întreprinderile mijlocii și mari au, de regulă, o structură mai complexă din cauza dimensiunii lor. În cazul în care exploatează instalații în care se manipulează granule din plastic în cantități egale sau superioare unui prag de 1 500 de tone pe an, acestea ar trebui să aibă obligația de a pune în aplicare, pentru fiecare instalație, acțiuni suplimentare, cum ar fi efectuarea unei evaluări interne anuale și adoptarea unui program de formare care să abordeze nevoile specifice de formare și modalitățile pentru programul de formare. Evaluarea internă ar putea viza subiecte precum cantitățile estimate și cauzele pierderilor, echipamentele de prevenire, izolare și curățare sau procedurile implementate pentru a evita pierderile viitoare, precum și eficacitatea acestora, discuții cu personalul, inspecții ale echipamentelor și procedurilor existente și revizuirea oricăror documente relevante.

(31) Microîntreprinderile și întreprinderile mici, mijlocii și mari care exploatează instalații în care s-au manipulat granule din plastic în cantități inferioare unui prag de 1 500 de tone pe an ar trebui să aibă obligația să facă obiectul unei declarații de conformitate pe proprie răspundere. De asemenea, acestora ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a demonstra faptul că respectă normele.

(32) Întreprinderile care exploatează instalații în care se manipulează granule din plastic în cantități egale sau superioare unui prag de 1 500 de tone pe an pot fi responsabile de riscuri mai mari de pierderi de granule din plastic. Întreprinderile mijlocii și mari care exploatează instalații în care se manipulează granule din plastic în cantități egale sau superioare unui prag de 1 500 de tone pe an ar trebui să demonstreze conformitatea cu cerințele prevăzute în prezentul regulament prin obținerea și reînnoirea unui certificat eliberat de certificatori. În conformitate cu o abordare bazată pe lanțul de aprovizionare, care să limiteze în același timp sarcina administrativă, întreprinderile mici care exploatează instalații în care se manipulează granule din plastic în cantități egale sau superioare unui prag de 1 500 de tone pe an ar trebui să demonstreze conformitatea prin obținerea unui certificat eliberat de certificatori cu o valabilitate de cinci ani. Procesul de certificare urmărește, de asemenea, să ajute întreprinderile mici care exploatează instalații în care se manipulează granule din plastic în cantități egale sau superioare unui prag de 1 500 de tone pe an să identifice acțiunile necesare pentru a respecta cerințele prevăzute în prezentul regulament. După expirarea valabilității certificatului, astfel de întreprinderi mici ar trebui să demonstreze conformitatea prin transmiterea unei versiuni actualizate a planului lor de gestionare a riscurilor, precum și a unei declarații de conformitate pe proprie răspundere către autoritatea competentă o dată la cinci ani după ultima transmitere, cu excepția cazului în care astfel de întreprinderi mici aleg, în timp util, să continue să demonstreze conformitatea prin reînnoirea unui certificat eliberat de certificatori.

(33) Certificatorii, în special serviciile de consultanță, nu ar trebui să se implice în nicio activitate care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de certificare pentru care sunt acreditați. Certificatorii pot fi organisme acreditate de evaluare a conformității sau verificatori de mediu autorizați să efectueze verificări și validări în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]). Certificatele ar trebui să aibă un format unic pentru a se asigura că informațiile pe care le conțin sunt omogene.

(34) Pentru a permite autorităților competente să verifice mai eficient respectarea prezentului regulament, certificatorii ar trebui să informeze autoritățile competente cu privire la rezultatul evaluărilor lor. Certificatele nu ar trebui să anticipeze rezultatul evaluării conformității efectuate de către autoritățile competente.

(35) Pentru a asigura transparența, autoritățile competente ar trebui să pună la dispoziția publicului anumite informații, printre care se numără notificarea privind instalațiile exploatate, implicarea în transportul de granule din plastic în Uniune, inclusiv modificări semnificative față de ceea ce a fost notificat anterior, stabilirea unui reprezentant autorizat, planurile de gestionare a riscurilor, declarațiile de conformitate pe proprie răspundere, certificatele și autorizațiile, care ar trebui să fie accesibile pe un site web ușor de găsit, gratuit și nerestricționat. Cu toate acestea, pentru a asigura siguranța și confidențialitatea, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea să nu divulge anumite detalii în cazul în care publicarea lor ar pune în pericol siguranța instalațiilor în cauză, siguranța populației locale sau alte interese publice. Comisia ar trebui, de asemenea, să publice liste cu site-urile naționale și cu reprezentanții autorizați ai transportatorilor din afara UE pentru a asigura un acces larg la aceste informații, protejând în același timp secretul comercial.

([11]) Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj).

(36) Pentru a fi înregistrați în sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS), operatorii economici trebuie să respecte legislația de mediu, inclusiv prezentul regulament. În consecință, ar trebui să se considere că operatorii economici înregistrați în EMAS respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament, cu condiția ca un verificator de mediu să fi verificat dacă cerințele prevăzute în prezentul regulament au fost incluse în sistemul lor de management de mediu și sunt puse în aplicare. Prin urmare, astfel de operatori economici ar trebui să fie scutiți de obligațiile de certificare și de notificare către autoritățile competente atunci când își reînnoiesc declarațiile pe proprie răspundere și își actualizează planul de gestionare a riscurilor. În plus față de scutirea prevăzută pentru operatorii economici înregistrați în EMAS și în scopul reducerii sarcinii asupra altor sisteme de înaltă integritate, ar trebui să fie posibil ca operatorii economici care elaborează și pun în aplicare alte sisteme de management de mediu pentru fiecare instalație să fie scutiți de respectarea prezentului regulament în cazul în care îndeplinesc anumite criterii prevăzute în prezentul regulament.

(37) Autoritățile competente ar trebui să verifice dacă operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE respectă obligațiile prevăzute în prezentul regulament, utilizând, dacă este cazul, constatările furnizate în cadrul procesului de certificare sau al declarațiilor pe proprie răspundere. O astfel de verificare ar trebui să se bazeze, după caz, pe inspecții de mediu sau alte măsuri de verificare și ar trebui să urmeze o abordare bazată pe riscuri. Atunci când este posibil, inspecțiile ar trebui coordonate cu cele impuse de alte acte juridice ale Uniunii. Autoritățile competente ar trebui să furnizeze Comisiei informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament.

(38) Statele membre ar trebui să fie în măsură să asigure respectarea prezentului regulament prin intermediul unor autorizații bazate pe un sistem de inspecții periodice ale instalațiilor în cadrul cărora se examinează întreaga gamă de efecte relevante asupra mediului, inclusiv vărsările și pierderile. În cazul instalațiilor situate într-un stat membru care decide să asigure conformitatea și să o verifice prin intermediul unui astfel de sistem de autorizații și inspecții periodice, operatorii economici ar trebui să fie scutiți de obligația de a obține un certificat sau de a prezenta o declarație de conformitate pe proprie răspundere pentru instalațiile pentru care dețin o autorizație care impune îndeplinirea condițiilor necesare pentru respectarea prezentului regulament. În cazul instalațiilor pentru care se aplică o astfel de scutire, operatorii economici ar trebui să notifice autorității competente relevante planul de gestionare a riscurilor și actualizările periodice ale acestuia. Atunci când conformitatea este asigurată prin intermediul autorizațiilor, statele membre ar trebui să ia măsurile care sunt necesare pentru a revizui condițiile autorizațiilor existente și pentru a elibera noi autorizații, astfel încât conformitatea cu prezentul regulament să fie asigurată în timp util.

(39) Directiva 2008/98/CE prevede că statele membre trebuie să impună reciclatorilor să obțină o autorizație, ale cărei condiții să asigure că producția de granule din plastic se realizează fără a pune în pericol sănătatea populației și fără a dăuna mediului, evitând în special riscurile pentru apă, aer, sol, plante sau animale.

(40) Pentru a reduce la minimum efectele oricărei pierderi, operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE ar trebui să ia măsurile corective necesare pentru a restabili conformitatea cu prezentul regulament. Măsurile corective necesare ar trebui să fie proporționale cu încălcarea constatată și cu efectele negative preconizate ale acesteia asupra mediului. În cazul în care autoritățile competente constată o încălcare a prezentului regulament, acestea ar trebui să informeze operatorul economic, transportatorul din UE sau transportatorul din afara UE cu privire la aceasta și să solicite luarea de măsuri corective pentru a restabili conformitatea.

(41) Autoritățile competente ar trebui să dispună de un set minim de competențe de inspecție și de asigurare a respectării normelor pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament, a coopera unele cu altele mai rapid și mai eficient și a descuraja operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE, reprezentanții autorizați, expeditorii și operatorii, agenții și comandanții de nave maritime care transportă granule din plastic, după caz, să încalce prezentul regulament. Respectivele competențe ar trebui să fie suficiente pentru a face față problemelor de asigurare a aplicării legislației și pentru a împiedica operatorii economici care nu se conformează să exploateze lacunele din sistemul de asigurare a respectării legislației prin relocarea într-un stat membru în care autoritățile competente nu sunt pregătite să combată practicile ilegale. Autoritățile competente ar trebui să poată utiliza toate faptele și circumstanțele cazului ca probe în cadrul inspecției pe care o desfășoară.

(42) Microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii reprezintă o parte importantă din lanțul de aprovizionare cu granule din plastic. Atunci când se conformează obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament, acestea s-ar putea confrunta cu dificultăți specifice în ceea ce privește punerea în aplicare și cu costuri proporțional mai mari. Comisia ar trebui să sensibilizeze operatorii economici și transportatorii cu privire la necesitatea de a preveni pierderile de granule din plastic. În plus, în consultare cu toate părțile interesate relevante, Comisia ar trebui să elaboreze materiale de formare, care ar putea avea diverse forme, inclusiv ghiduri și cursuri, pentru a ajuta operatorii economici și transportatorii să își îndeplinească obligațiile, în special în ceea ce privește cerințele legate de evaluarea riscurilor. Recomandarea OSPAR 2021/06 ar trebui avută în vedere în această privință. Statele membre ar trebui să ofere acces la informații și asistență, în special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici, în ceea ce privește respectarea obligațiilor și cerințele de evaluare a riscurilor. Asistența oferită de statele membre ar putea include sprijin tehnic și formare specializată pentru toți membrii personalului care manipulează granule din plastic. Aceasta ar putea cuprinde, de asemenea, sprijin financiar, inclusiv în scopul certificării pentru întreprinderile mici, precum și acces la finanțare. Acțiunile statelor membre ar trebui să fie întreprinse cu respectarea normelor aplicabile privind ajutoarele de stat.

(43) Pentru a ajunge la o bază comună în vederea estimării pierderilor de granule din plastic, este necesar să existe o metodologie standardizată stabilită într-un standard armonizat care să fie adoptat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([12]). Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 prevede o procedură pentru formularea de obiecții cu privire la standardele armonizate în cazul în care standardele respective nu îndeplinesc în totalitate cerințele prevăzute în respectivul regulament.

(44) Pentru a se asigura că obiectivele prezentului regulament sunt îndeplinite și că se asigură în mod eficace respectarea cerințelor acestuia, statele membre ar trebui să își desemneze propriile autorități competente responsabile de asigurarea aplicării și respectării prezentului regulament. În cazurile în care există mai multe autorități competente desemnate pe teritoriul lor, statele membre ar trebui să asigure o cooperare strânsă între toate autoritățile competente desemnate pentru a asigura faptul că atribuțiile autorităților respective sunt îndeplinite în mod eficace.

(45) Pentru a asigura conformitatea, autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să ia măsurile necesare, inclusiv inspecții și audieri pe baza unor informații relevante, cum ar fi plângerile motivate depuse de terți. Terții care depun o plângere ar trebui să fie în măsură să demonstreze un interes suficient ori să invoce încălcarea unui drept.

(46) Statele membre ar trebui să se asigure că toate măsurile luate de autoritățile lor competente în temeiul prezentului regulament fac obiectul unor căi de atac judiciare eficiente în conformitate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta"). În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, asigurarea protecției jurisdicționale a drepturilor unei persoane în temeiul dreptului Uniunii este de competența instanțelor statelor membre. În plus, articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) impune statelor membre obligația de a stabili căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii. În acest sens, statele membre ar trebui să se asigure că publicului, inclusiv persoanelor fizice sau juridice care intră sub incidența prezentului regulament, i se asigură accesul la justiție în concordanță cu obligațiile asumate de statele membre respective în calitate de părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a ONU (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu din 25 iunie 1998 ([13]) (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus").

(47) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentului regulament și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Statele membre pot stabili norme privind sancțiuni administrative și penale. În orice caz, aplicarea unor sancțiuni penale și administrative nu ar trebui să conducă la o încălcare a dreptului de a nu fi judecat sau condamnat penal de două ori pentru aceeași infracțiune (principiul *ne bis in idem*), astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Pentru cele mai grave încălcări comise de o persoană juridică, cum ar fi cele cu un nivel ridicat de gravitate din cauza naturii, amplorii și repetării lor, sau cele care prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau mediu, statele membre ar trebui să se asigure că sistemul lor național de sancțiuni include sancțiuni financiare de natură administrativă al căror cuantum maxim ar trebui să fie de cel puțin 3 % din cifra de afaceri anuală la nivelul Uniunii a persoanei juridice respective în exercițiul financiar precedent celui în care sancțiunea financiară de natură administrativă este aplicată. Pentru astfel de încălcări, fără a aduce atingere obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([14]), statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a impune, în același timp sau ca alternativă, sancțiuni penale, cu condiția ca acestea să fie efective, proporționale și disuasive.

(48) După caz, statele membre ar trebui să sprijine finanțarea proiectelor care vizează: curățarea zonelor poluate cu granule din plastic prin utilizarea de practici durabile din punctul de vedere al mediului; colectarea, prelucrarea și furnizarea de informații privind incidentele și accidentele care cauzează pierderi și răspunsurile aferente; îmbunătățirea cunoștințelor privind impactul pierderilor de granule din plastic asupra sănătății umane și mediului și promovarea programelor de sensibilizare, în special pentru zonele cele mai afectate, cum ar fi zonele industriale și porturile.

([12]) Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

([13]) JO L 124, 17.5.2005, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/370/oj.

([14]) Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/99/oj).

(49) În situația în care se produce un prejudiciu pentru sănătatea umană ca urmare a unei încălcări a prezentului regulament, statele membre ar trebui să se asigure că persoanele afectate pot solicita și obține despăgubiri pentru prejudiciul respectiv de la persoanele fizice sau juridice relevante. Astfel de norme privind despăgubirile contribuie la urmărirea obiectivelor de conservare, protecție și îmbunătățire a calității mediului și la ocrotirea sănătății persoanelor, astfel cum se prevede la articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Acestea susțin, de asemenea, dreptul la viață, dreptul la integritate al persoanei și dreptul la asistență medicală prevăzute la articolele 2, 3 și 35 din cartă, precum și dreptul la o cale de atac eficientă, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din cartă. În plus, Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([15]) nu conferă părților private niciun drept la despăgubiri ca urmare a unei daune aduse mediului sau a unei amenințări iminente de producere a unei astfel de daune.

(50) Prin urmare, este oportun ca prezentul regulament să abordeze dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul suferit de persoane fizice și să asigure faptul că persoanele fizice își pot apăra drepturile împotriva prejudiciului adus sănătății cauzat de încălcări ale prezentului regulament și, prin urmare, să asigure o aplicare mai eficientă a prezentului regulament. Procedurile referitoare la cererile de despăgubire ar trebui să fie concepute și aplicate astfel încât să nu facă imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri pentru prejudiciile suferite.

(51) Impactul prezentului regulament asupra autonomiei procedurale a statelor membre ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a asigura obiectivele de protecție a sănătății umane printr-un mediu sigur urmărite de acesta și nu ar trebui să afecteze alte norme procedurale naționale care stabilesc dreptul de a solicita despăgubiri pentru încălcări ale prezentului regulament. Cu toate acestea, astfel de norme naționale nu ar trebui să împiedice funcționarea eficace a mecanismului de solicitare a despăgubirilor prevăzut în prezentul regulament.

(52) Pentru a se asigura că persoanele fizice își pot apăra drepturile împotriva prejudiciului adus sănătății cauzat de încălcări ale prezentului regulament și, prin urmare, pentru a asigura o respectare mai eficientă a acestuia, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția sănătății umane sau a mediului sau cele care promovează protecția consumatorilor și care îndeplinesc cerințele prevăzute de dreptul intern, în calitate de membri ai publicului interesat, ar trebui să fie autorizate să inițieze o procedură, potrivit modalităților stabilite de statele membre, în numele sau în sprijinul unei victime, fără a aduce atingere normelor naționale de procedură privind reprezentarea și apărarea în fața instanțelor. De obicei, statele membre se bucură de autonomie procedurală pentru a asigura o cale de atac eficientă împotriva încălcărilor dreptului Uniunii, sub rezerva respectării principiilor echivalenței și eficacității. Cu toate acestea, experiența arată că, deși există dovezi epidemiologice copleșitoare privind impactul negativ al poluării asupra sănătății populației, nu este evidentă stabilirea unei legături directe între o pierdere specifică de granule din plastic și impactul specific asupra sănătății umane sau asupra mediului și, în general, un astfel de impact nu este imediat.

(53) Pentru a ține seama de progresele tehnice și de evoluțiile științifice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([16]). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(54) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește raportarea informațiilor referitoare la punerea în aplicare a prezentului regulament. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([17]).

(55) Pentru a le oferi operatorilor economici, transportatorilor din UE, transportatorilor din afara UE, expeditorilor și operatorilor, agenților și comandanților de nave maritime suficient timp pentru a se adapta la cerințele prevăzute în prezentul regulament, este necesar să se amâne aplicarea acestuia.

([15]) Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/35/oj).

([16]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([17]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(56) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume prevenirea pierderilor de granule din plastic, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vederea amploarea sau efectele acțiunii sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește obligații în legătură cu manipularea granulelor din plastic pentru a preveni pierderile în toate etapele lanțului de aprovizionare cu granule din plastic, cu scopul de a reduce la zero pierderile de granule din plastic.

(2) Prezentul regulament se aplică următoarelor persoane fizice și juridice:

(a) operatorii economici care manipulează în Uniune granule din plastic în cantități care au atins sau au depășit pragul de 5 tone în anul calendaristic precedent;

(b) operatorii economici care exploatează în Uniune instalații de curățare a containerelor și a rezervoarelor de granule din plastic;

(c) transportatorii din UE și transportatorii din afara UE care transportă granule din plastic în Uniune; și

(d) expeditorii și operatorii, agenții și comandanții de nave maritime care transportă granule din plastic în containere de marfă care părăsesc sau fac escală într-un port al unui stat membru.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „granule din plastic” înseamnă o masă de material care conține polimeri, indiferent de amprenta, forma sau dimensiunea sa, care este produsă pentru a fi turnată în cadrul operațiunilor de fabricare a produselor din plastic, indiferent de utilizarea ei efectivă;

2. „vărsare” înseamnă o scurgere punctuală sau prelungită de granule din plastic în interiorul perimetrului unei instalații sau în interiorul vehiculelor rutiere, al vagoanelor feroviare sau al navelor de navigație interioară care transportă granule din plastic, din containerul primar;

3. „pierdere” înseamnă o scurgere punctuală sau prelungită de granule din plastic în mediu în orice etapă a lanțului de aprovizionare, fie din perimetrul instalației, fie din vehiculele rutiere, vagoanele feroviare, navele de navigație interioară sau navele maritime care părăsesc sau fac escală într-un port al unui stat membru și care transportă granule din plastic;

4. „instalație” înseamnă orice incintă, structură, amplasament, sit sau loc în care se desfășoară una sau mai multe activități economice care implică manipularea granulelor din plastic;

5. „operator economic” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul parțial sau integral asupra instalației sau, dacă acest lucru se specifică în dreptul intern, căreia i-a fost delegată o putere economică decisivă asupra funcționării instalației din punct de vedere tehnic;

6. „transportator din UE” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită într-un stat membru care desfășoară activități de transport de granule din plastic în cadrul activității sale economice utilizând vehicule rutiere, vagoane feroviare sau nave de navigație interioară;

7. „transportator din afara UE” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită într-o țară terță care desfășoară activități de transport de granule din plastic în cadrul activității sale economice în Uniune utilizând vehicule rutiere, vagoane feroviare sau nave de navigație interioară;

8. „expeditor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică de către care sau în numele căreia ori în contul căreia a fost încheiat un contract de transport de mărfuri cu orice persoană fizică sau juridică ce desfășoară activități de transport de granule din plastic în cadrul activității sale economice utilizând nave maritime;

9. „operator” înseamnă proprietarul sau administratorul unei nave maritime;

10. „agent” înseamnă orice persoană mandatată sau autorizată să furnizeze informații în numele operatorului;

11. „microîntreprindere, întreprindere mică sau mijlocie” înseamnă o microîntreprindere sau o întreprindere mică ori mijlocie în sensul anexei la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ([18]);

12. „întreprindere mare” înseamnă o întreprindere care nu este o microîntreprindere sau o întreprindere mică sau mijlocie;

13. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate sau un organism desemnat de un stat membru să îndeplinească obligațiile care decurg din prezentul regulament;

14. „reprezentant autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care a fost desemnată printr-un mandat scris din partea unui transportator din afara UE în temeiul articolului 4 pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcini specifice referitoare la obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatele (2) și (3), la articolul 5 alineatul (6) al treilea paragraf și la articolul 15 alineatul (1);

15. „certificator” înseamnă oricare dintre următoarele persoane fizice sau juridice:

    (a) un organism de evaluare a conformității, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([19]);

    (b) o persoană fizică sau juridică ce a obținut o autorizație pentru a efectua activități de verificare și de validare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1221/2009;

16. „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se demonstrează dacă o instalație îndeplinește normele aplicabile din prezentul regulament și din actele delegate adoptate în temeiul acestuia;

17. „autorizație” înseamnă o autorizație scrisă, emisă de autoritatea competentă relevantă, pentru exploatarea unei instalații.

Articolul 3

Obligații generale

(1) Operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE se asigură că se evită pierderile. În cazul în care apar pierderi, operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE iau măsuri imediate pentru a izola și a curăța pierderile respective în conformitate cu practicile durabile din punctul de vedere al mediului.

(2) Operatorii economici transmit autorităților competente din statul membru notificări cu privire la fiecare instalație situată în statul membru respectiv pe care o exploatează sau pe care o controlează sau, după caz, cu privire la care le-a fost delegată o putere economică decisivă asupra funcționării tehnice a instalației. Pentru fiecare instalație notificată, aceștia specifică dacă instalația manipulează granule din plastic în cantități care sunt mai mici sau care ating sau depășesc pragul de 1 500 de tone pe an. Înainte să transporte granule din plastic în Uniune pentru prima dată, transportatorii din UE sau reprezentanții autorizați menționați la articolul 4, după caz, notifică autorităților competente din statul membru în care este stabilit transportatorul din UE sau reprezentantul autorizat implicarea lor în transportul de granule din plastic în interiorul Uniunii și mijloacele de transport utilizate.

(3) Operatorii economici, transportatorii din UE și reprezentanții autorizați notifică autorităților competente menționate la alineatul (2) orice modificare semnificativă a elementelor notificate anterior în conformitate cu alineatul (2) în ceea ce privește instalațiile și activitățile în cauză legate de manipularea și transportul granulelor din plastic, inclusiv orice închidere a unei instalații existente, încetarea activităților de transport sau faptul că nu mai intră sub incidența prezentului regulament, precum și orice modificări ale cantităților de granule din plastic manipulate care sunt relevante pentru aplicarea obligațiilor asociate fiecărui prag.

Articolul 4

Reprezentanți autorizați ai transportatorilor din afara UE

(1) Transportatorii din afara UE desemnează în scris un reprezentant autorizat în cel puțin un stat membru în care transportatorul din afara UE desfășoară activități de transport de granule din plastic.

([18]) Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

([19]) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj).

(2) Transportatorii din afara UE mandatează în scris reprezentantul autorizat să acționeze în numele lor în scopul asigurării conformității cu articolul 3 alineatele (2) și (3), cu articolul 5 alineatul (6) al treilea paragraf și cu articolul 15 alineatul (1) din prezentul regulament. Un astfel de reprezentant autorizat poate să fie interlocutor în plus față de transportatorii din afara UE sau în locul acestora. Mandatul reprezentantului autorizat este valabil numai în cazul în care este acceptat în scris de reprezentantul autorizat. Desemnarea unui reprezentant autorizat nu aduce atingere acțiunilor în justiție care ar putea fi introduse împotriva transportatorilor din afara UE.

(3) Transportatorul din afara UE informează simultan autoritățile competente ale statului membru menționat la alineatul (1) și Comisia cu privire la desemnarea unui reprezentant autorizat și la mandatul acestuia înainte de primul transport de granule din plastic în Uniune.

Articolul 5

Obligații privind manipularea granulelor din plastic

(1) Operatorii economici întreprind următoarele acțiuni:

(a) stabilesc un plan de gestionare a riscurilor pentru fiecare instalație în conformitate cu anexa I, ținând seama de natura și dimensiunea instalației, precum și de amploarea operațiunilor efectuate în cadrul acesteia;

(b) instalează echipamentele și urmează procedurile descrise în planul de gestionare a riscurilor; și

(c) notifică planul de gestionare a riscurilor autorității competente a statului membru în care este situată instalația, împreună cu o declarație de conformitate pe proprie răspundere emisă în conformitate cu modelul de formular prevăzut în anexa II.

Operatorii economici actualizează planul de gestionare a riscurilor, ținând seama în special de deficiențele identificate ca urmare a experienței lor în manipularea granulelor din plastic, și îl pun la dispoziția autorităților competente, la cerere.

(2) Operatorii economici care sunt întreprinderi mici, mijlocii sau mari ce exploatează instalații în care s-au manipulat granule din plastic în cantități sub pragul de 1 500 de tone în anul calendaristic precedent sau care sunt microîntreprinderi notifică autorității competente a statului membru în care este situată instalația, o dată la 5 ani de la ultima notificare, o actualizare a planului de gestionare a riscurilor pentru fiecare instalație, precum și o reînnoire a declarației de conformitate pe proprie răspundere.

(3) Autoritățile competente le pot solicita operatorilor economici să ia următoarele măsuri:

(a) să modifice planurile de gestionare a riscurilor notificate în conformitate cu alineatele (1) și (2) pentru a se asigura că pierderile pot fi prevenite și, după caz, izolate și curățate în mod eficace și că cerințele prevăzute în anexa I sunt respectate; și

(b) să pună în aplicare oricare dintre acțiunile enumerate în anexa I în timp util.

(4) Transportatorii din UE și transportatorii din afara UE se asigură că acțiunile prevăzute în anexa III sunt puse în aplicare.

(5) Atunci când operatorii economici pun în aplicare acțiunile prevăzute în planul de gestionare a riscurilor, iar transportatorii din UE și transportatorii din afara UE pun în aplicare acțiunile prevăzute în anexa III, aceștia le împlinesc în următoarea ordine de prioritate:

(a) măsuri de prevenire a vărsărilor;

(b) măsuri de izolare a vărsărilor pentru a evita ca acestea să devină pierderi;

(c) măsuri de curățare în urma unei vărsări sau a unei pierderi.

(6) Operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE au următoarele obligații:

(a) să se asigure că personalul lor este format în conformitate cu rolurile și responsabilitățile specifice, că acesta cunoaște echipamentele relevante și că este în măsură să le utilizeze și să urmeze procedurile stabilite pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament; și

(b) să țină evidența cantităților estimate anual de pierderi și a cantităților totale de granule din plastic manipulate.

După șase luni de la publicarea standardului armonizat relevant în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la data aplicării actului de punere în aplicare menționat la articolul 18 alineatul (3), operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE estimează cantitățile de pierderi menționate la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat, în conformitate cu metodologia standardizată menționată la articolul 18.

Reprezentanții autorizați furnizează dovezi ale respectării de către transportatorii din afara UE a obligației prevăzute la primul paragraf litera (a). Operatorii economici și transportatorii din UE și reprezentanții autorizați păstrează evidențele menționate la primul paragraf litera (b) pentru o perioadă de cinci ani și le pun la dispoziția autorităților competente, la cerere, și, după caz, a certificatorilor în scopul aplicării dispozițiilor articolului 6.

(7) În cazul în care o acțiune întreprinsă pentru prevenirea, izolarea și curățarea vărsărilor și a pierderilor eșuează, operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE iau măsuri corective, fără întârziere.

(8) În fiecare an, operatorii economici care sunt întreprinderi mijlocii sau mari și care exploatează instalații în care s-au manipulat granule din plastic în cantități care au atins sau au depășit pragul de 1 500 de tone în anul calendaristic precedent efectuează, pentru fiecare instalație, o evaluare internă a stării de conformitate a instalației cu cerințele planului de gestionare a riscurilor prevăzut în anexa I sau cu condițiile în temeiul cărora a fost acordată autorizația menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (a).

Operatorii economici menționați la primul paragraf al prezentului alineat păstrează evidențe ale evaluărilor interne pentru o perioadă de cinci ani și le pun la dispoziția autorităților competente, la cerere, și a certificatorilor în scopul aplicării dispozițiilor articolului 6.

Articolul 6

Certificarea

(1) Până la 17 decembrie 2027 și, ulterior, o dată la trei ani, operatorii economici care sunt întreprinderi mari demonstrează că procesul de manipulare din fiecare instalație în care s-au manipulat granule din plastic în cantități care au atins sau au depășit pragul de 1 500 de tone în anul calendaristic precedent respectă cerințele prevăzute în anexa I, prin obținerea unui certificat eliberat de un certificator.

(2) Până la 17 decembrie 2028 și, ulterior, o dată la patru ani, operatorii economici care sunt întreprinderi mijlocii demonstrează că procesul de manipulare din fiecare instalație în care s-au manipulat granule din plastic în cantități care au atins sau au depășit pragul de 1 500 de tone în anul calendaristic precedent respectă cerințele prevăzute în anexa I, prin obținerea unui certificat eliberat de un certificator.

(3) Până la 17 decembrie 2030, operatorii economici care sunt întreprinderi mici demonstrează că procesul de manipulare din fiecare instalație în care s-au manipulat granule din plastic în cantități care au atins sau au depășit un prag de 1 500 de tone în anul calendaristic precedent respectă cerințele prevăzute în anexa I, prin obținerea unui certificat eliberat de un certificator. Certificatul respectiv este valabil timp de cinci ani.

Operatorii economici menționați la primul paragraf de la prezentul alineat se conformează articolului 5 alineatul (2) după expirarea perioadei de valabilitate a certificatului, cu excepția cazului în care aleg să îl reînnoiască în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat.

(4) Certificatorii efectuează controale prin sondaj, inclusiv în zonele imediat învecinate, dacă acestea sunt accesibile, pentru a se asigura că planul de gestionare a riscurilor este adecvat pentru a preveni pierderile de granule din plastic și că toate măsurile incluse în acesta sunt puse în aplicare în mod corespunzător.

(5) Certificatele trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

(a) să fie eliberate în conformitate cu modelul de formular prevăzut în anexa IV și în format electronic;

(b) să specifice operatorul economic, instalația care face obiectul certificatului, data fiecărui control prin sondaj efectuat și perioada de valabilitate;

(c) să certifice conformitatea instalației care face obiectul certificatului cu cerințele prevăzute în anexa I.

(6) Fără întârzieri nejustificate, certificatorii notifică autorității competente următoarele:

(a) certificatele emise;

(b) certificatele suspendate sau retrase;

(c) modificările certificatelor.

Articolul 7

Conformitatea prin intermediul autorizațiilor

(1) Statele membre pot scuti operatorii economici de obligațiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (c) și la articolul 5 alineatul (2), precum și de obligația de obținere a unui certificat în temeiul articolului 6 alineatele (1), (2) și (3) pentru fiecare instalație, cu condiția ca:

(a) funcționarea instalației să facă obiectul unei autorizații;

(b) operatorul economic să fi notificat autorității competente pentru eliberarea autorizațiilor planul său de gestionare a riscurilor, precum și actualizările acestuia o dată la trei ani pentru întreprinderile mari, o dată la patru ani pentru întreprinderile mijlocii și o dată la cinci ani pentru întreprinderile mici și microîntreprinderi;

(c) autorizația să fi fost acordată sau revizuită și, dacă este necesar, actualizată pe baza verificării conformității operatorilor economici cu cerințele prevăzute în anexa I, în urma notificării unui plan de gestionare a riscurilor și a actualizărilor ulterioare, astfel cum se menționează la litera (b); și

(d) instalația să facă obiectul unor inspecții periodice efectuate de autoritățile competente, inclusiv vizite la fața locului, prin care să se examineze întreaga gamă de efecte relevante asupra mediului, inclusiv cele ale vărsărilor și pierderilor, cu periodicitatea menționată la articolul 5 alineatul (2) și cu o periodicitate echivalentă cu cea care rezultă din aplicarea articolului 6 alineatele (1), (2) și (3).

(2) Statul membru informează Comisia cu privire la scutirea operatorilor economici și la normele naționale privind autorizațiile.

Articolul 8

Conformitatea prin intermediul sistemelor de management de mediu

(1) Operatorii economici înregistrați în sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 sunt scutiți de obligațiile prevăzute la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatele (1), (2) și (3) din prezentul regulament, cu condiția ca verificatorul de mediu, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1221/2009, să fi verificat dacă cerințele prevăzute în anexa I la prezentul regulament au fost incluse în sistemul de management de mediu al operatorului economic și au fost puse în aplicare.

(2) Statele membre pot excepta operatorii economici de la respectarea articolului 5 alineatul (2) și a articolului 6 alineatele (1), (2) și (3) dacă aceștia au elaborat și pus în aplicare un sistem de management de mediu (EMS) pentru fiecare instalație și cu condiția ca:

(a) un certificator acreditat să fi efectuat o evaluare a conformității pentru a verifica, inclusiv prin controale prin sondaj, dacă EMS și modul în care este pus în aplicare respectă cerințele prevăzute în anexa I;

(b) operatorul economic să informeze autoritățile competente cu privire la evaluarea conformității EMS menționată la litera (a), incluzând informații cu privire la operatorul economic, instalația pentru care se verifică conformitatea, data la care se efectuează controalele prin sondaj și perioada de valabilitate a evaluării conformității; și

(c) evaluările periodice ale conformității EMS să includă, cel puțin o dată la trei ani, o evaluare a punerii sale în aplicare în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa I.

Articolul 9

Acreditarea certificatorilor

Acreditarea certificatorilor menționați la articolul 2 punctul 15 litera (a) include o evaluare a conformității cu următoarele cerințe:

(a) certificatorul este înființat în conformitate cu legislația unui stat membru și are personalitate juridică;

(b) certificatorul este un organism terț independent de operatorul economic;

(c) certificatorul, personalul său de conducere de nivel superior și personalul responsabil de evaluarea conformității nu se implică în activități care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de certificare;

(d) certificatorul și personalul său își desfășoară activitățile într-un mod nediscriminatoriu, la cel mai înalt nivel de integritate profesională și cu competența tehnică necesară și nu pot fi supuși niciunor presiuni și stimulente, inclusiv financiare, care le-ar putea influența judecata sau rezultatele activităților lor de certificare, în special în ceea ce privește persoane sau grupuri de persoane care au un interes legat de rezultatele activităților respective. Trebuie să fie garantată imparțialitatea certificatorilor, a personalului de conducere de nivel superior al acestora și a personalului responsabil de îndeplinirea sarcinilor de certificare;

(e) certificatorul dispune de expertiza, echipamentele și infrastructura necesare pentru a efectua evaluarea conformității pentru care a fost acreditat;

(f) certificatorul dispune de personal calificat în mod corespunzător și experimentat, în număr suficient, responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității;

(g) fără a aduce atingere prerogativelor autorităților competente în temeiul articolului 16 alineatul (3) litera (b), personalul unui certificator păstrează secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității;

(h) în cazul în care un certificator subcontractează sarcini specifice legate de certificare sau recurge la o filială, acesta își asumă întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau filiale și evaluează și monitorizează calificările subcontractantului sau ale filialei și activitatea desfășurată de aceștia. Numai sarcinile care intră în domeniul de aplicare al acreditării certificatorului pot fi îndeplinite de subcontractanți sau filiale. Certificatorii se asigură că activitățile subcontractanților sau filialelor lor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților lor de certificare.

Articolul 10

Obligația de a furniza informații

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([20]) și Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, orice producător, importator, utilizator din aval sau distribuitor care introduce pe piață granule din plastic care sunt microparticule de polimeri sintetici în sensul rubricii 78 punctul 7 din anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 furnizează informațiile menționate în anexa V la prezentul regulament pe etichetă, pe ambalaj, pe prospectul însoțitor sau pe fișa cu date de securitate. Informațiile trebuie să fie clar vizibile, lizibile și indelebile. Informațiile sub formă de text sunt furnizate în limbile oficiale ale statelor membre în care sunt introduse pe piață granulele din plastic, cu excepția cazului în care statele membre în cauză dispun altfel. Producătorul, importatorul, utilizatorul din aval sau distribuitorul pot furniza informațiile respective atunci când își îndeplinesc obligațiile prevăzute la rubrica 78 punctul 7 din anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

([20]) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj).

Articolul 11

Accesul publicului la informații

(1) Autoritățile competente pun la dispoziția publicului informațiile care urmează, inclusiv în mod sistematic prin intermediul internetului, pe un site web ușor de găsit, gratuit și fără limitarea accesului la utilizatorii înregistrați, asigurând totodată protecția informațiilor comerciale confidențiale:

(a) informațiile pe care le-au primit în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (3) și cu articolul 4;

(b) planurile de gestionare a riscurilor pe care le-au primit în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2);

(c) declarațiile de conformitate pe proprie răspundere pe care le-au primit în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2);

(d) certificatele eliberate în temeiul articolului 6 și notificările pe care le-au primit în conformitate cu alineatul (6) de la articolul respectiv;

(e) conținutul deciziei de acordare a unei autorizații, inclusiv o copie a autorizației și orice actualizări ulterioare sau un link către alte registre sau site-uri existente accesibile publicului, create la nivelul statelor membre, care oferă acces la astfel de autorizații și actualizări ulterioare ale acestora; și

(f) conținutul evaluării de conformitate EMS pe care au primit-o în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) litera (b).

(2) Atunci când pun la dispoziția publicului planurile de gestionare a riscurilor menționate la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol, autoritățile competente nu fac publice informațiile menționate în anexa I punctul 1 litera (b). Autoritățile competente pot omite părți din celelalte informații menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol în cazul în care divulgarea acestora ar afecta în mod negativ siguranța instalațiilor în cauză, siguranța populației locale sau oricare dintre interesele enumerate la articolul 4 alineatul (2) literele (a)-(h) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([21]). Autoritățile competente pot solicita ca operatorii economici să identifice părțile din informații pe care consideră că nu trebuie să fie făcute publice.

(3) Comisia publică lista site-urilor web naționale menționate la alineatul (1) pe site-ul său web, cu condiția ca informațiile necesare să fie transmise de statele membre.

(4) Comisia elaborează o listă a reprezentanților autorizați desemnați ai transportatorilor din afara UE pe baza informațiilor care i-au fost transmite în temeiul articolului 4 alineatul (3) și o pune la dispoziția publicului, inclusiv în mod sistematic prin intermediul internetului, pe un site web ușor de găsit, gratuit și fără limitarea accesului la utilizatorii înregistrați, asigurând totodată protecția informațiilor comerciale confidențiale.

Articolul 12

Obligații privind transportul maritim de granule din plastic în containere de marfă

(1) Expeditorii se asigură că:

(a) granulele din plastic sunt ambalate în ambalaje de bună calitate care sunt suficient de solide pentru a rezista șocurilor și încărcăturilor întâlnite în mod normal în timpul transportului și care sunt construite și închise astfel încât să se împiedice orice pierdere de conținut care ar putea fi cauzată de vibrații sau de forțe de accelerare în condiții normale de transport;

(b) informațiile privind transportul care identifică containerele de marfă ce conțin granule din plastic sunt transmise operatorului, agentului și comandantului navei maritime în completare la informațiile privind încărcătura prevăzute în regula VI/2 din Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS), înainte ca granulele din plastic să fie luate la bord; și

(c) informațiile privind încărcătura menționate la litera (b) de la prezentul alineat sunt însoțite de o cerere specială de arimare care impune arimarea containerelor de marfă care conțin granule din plastic în conformitate cu alineatul (3).

([21]) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/4/oj).

(2) Operatorii și comandanții de nave maritime, precum și, atunci când este cazul, agenții se asigură că se află în posesia listei, a manifestului sau a planului de încărcare adecvat în conformitate cu informațiile privind încărcătura menționate la alineatul (1) litera (b) primite de la expeditor.

(3) Operatorii și comandanții de nave maritime se asigură că containerele de marfă care conțin granule din plastic sunt arimate sub punte ori de câte ori este posibil în mod rezonabil, sau în interiorul navei în zonele adăpostite ale punților expuse. În ambele cazuri, aceste containere sunt fixate, pentru a reduce la minimum riscurile pentru mediul marin, fără a afecta siguranța navei maritime și a persoanelor aflate la bord.

Articolul 13

Verificarea conformității și raportarea

(1) Autoritățile competente verifică dacă operatorii economici, transportatorii din UE, transportatorii din afara UE și reprezentanții autorizați, expeditorii și operatorii, precum și agenții și comandanții de nave maritime respectă obligațiile prevăzute în prezentul regulament, ținând seama, după caz, de informațiile furnizate în declarațiile de conformitate pe proprie răspundere menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2) și colectate de certificatori și de autoritățile competente în conformitate cu articolul 6 alineatul (6) și cu articolul 7 alineatul (1), având în vedere scutirile acordate în temeiul articolului 8. Autoritățile competente efectuează inspecții de mediu, inclusiv fără notificare prealabilă, precum și alte măsuri de verificare, urmând o abordare bazată pe riscuri.

(2) Până la 1 ianuarie 2030 și, ulterior, o dată la trei ani, statele membre prezintă Comisiei un raport care conține informații calitative și cantitative privind punerea în aplicare a prezentului regulament în cursul celor trei ani calendaristici consecutivi precedenți. Aceste informații includ următoarele:

(a) numărul de operatori economici în funcție de dimensiunea întreprinderii, stabilită în conformitate cu Recomandarea 2003/361/CE, și în funcție de activitatea economică, instalațiile acestora, precum și numărul de transportatori din UE și de transportatori din afara UE și mijloacele de transport utilizate de acești transportatori pentru a transporta granule din plastic;

(b) numărul de planuri de gestionare a riscurilor și de declarații pe proprie răspundere notificate în temeiul articolului 5 alineatul (1) și, respectiv, al articolului 5 alineatul (2), numărul de certificate notificate în temeiul articolului 6 alineatul (6) și numărul de operatori economici care sunt înregistrați în EMAS sau care au pus în aplicare un EMS care îndeplinește condițiile de la articolul 8 alineatul (2);

(c) numărul de autorizații acordate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 7; și

(d) numărul și rezultatele inspecțiilor de mediu și ale altor măsuri de verificare efectuate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, precum și numărul de incidente și accidente raportate în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) și măsurile luate în caz de nerespectare a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

(3) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, un format pentru rapoartele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 24 alineatul (2).

(4) În termen de cel mult trei luni de la data raportării menționată la alineatul (2), Comisia pune la dispoziția publicului o prezentare generală la nivelul Uniunii a aplicării prezentului regulament, pe baza datelor transmise în temeiul alineatului respectiv.

Articolul 14

Incidente și accidente

(1) Fără a aduce atingere Directivei 2004/35/CE, în cazul unui incident sau al unui accident care provoacă o pierdere ce afectează sănătatea umană sau mediul, operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE întreprind următoarele acțiuni:

(a) informează imediat serviciile de urgență, dacă este cazul;

(b) iau imediat toate măsurile posibile pentru a reduce la minimum consecințele asupra sănătății umane sau a mediului;

(c) furnizează, fără întârziere și în cel mult 30 de zile de la incidentul sau accidentul care provoacă o pierdere ce afectează sănătatea umană sau mediul, următoarele informații autorităților competente pe teritoriul cărora s-a produs incidentul sau accidentul:

(i) cantitățile estimate ale pierderii;

(ii) cauzele pierderii; și

(iii) măsurile luate în conformitate cu litera (b); și

(d) iau măsuri pentru a preveni alte incidente sau accidente.

(2) Autoritatea competentă pe teritoriul căreia s-a produs incidentul sau accidentul solicită, dacă este necesar, ca operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE să ia măsuri complementare adecvate pentru a reduce la minimum consecințele asupra sănătății umane sau a mediului și pentru a preveni alte incidente sau accidente, inclusiv prin organizarea de acțiuni de formare specifice.

(3) În cazul oricărui incident sau accident care afectează sănătatea umană sau mediul în alt stat membru, autoritatea competentă pe teritoriul căreia s-a produs accidentul sau incidentul informează imediat autoritatea competentă a celuilalt stat membru.

Articolul 15

Neconformitatea

(1) În cazul unei încălcări a normelor prevăzute în prezentul regulament, operatorii economici, transportatorii din UE, transportatorii din afara UE și reprezentanții autorizați, după caz, întreprind imediat următoarele acțiuni:

(a) informează autoritatea competentă;

(b) iau măsurile necesare pentru a restabili conformitatea, în cel mai scurt termen; și

(c) respectă orice măsuri complementare stabilite de autoritatea competentă ca fiind necesare pentru a restabili conformitatea.

(2) În cazul în care încălcarea normelor prevăzute în prezentul regulament reprezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau amenință să producă un efect negativ semnificativ imediat asupra mediului, autoritatea competentă trebuie să suspende sau, în cazul în care respectiva încălcare duce la o pierdere semnificativă, poate să suspende funcționarea instalației sau a unei părți a acesteia, și să imobilizeze ori să împiedice deplasarea vehiculelor rutiere, a vagoanelor feroviare sau a navelor de navigație interioară până la restabilirea conformității potrivit alineatului (1) literele (b) și (c).

Articolul 16

Desemnarea și atribuțiile autorităților competente

(1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente pentru aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament. Statele membre informează Comisia fără întârziere după 16 decembrie 2025 cu privire la denumirile, adresele și datele de contact ale autorităților competente, precum și cu privire la orice modificări ulterioare ale acestor informații.

(2) Statele membre conferă autorităților lor competente competențele necesare de inspecție și de asigurare a respectării normelor pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament.

(3) Competențele autorităților competente menționate la alineatul (2) includ cel puțin următoarele:

(a) competența de a avea acces la orice documente, date sau informații relevante referitoare la o încălcare a prezentului regulament, indiferent de forma sau formatul acestora și indiferent de mediul pe care sunt stocate acestea sau de locul în care sunt stocate, precum și competența de a efectua sau de a obține copii ale acestora;

(b) competența de a impune oricărei persoane fizice sau juridice obligația de a pune la dispoziție orice informații, date sau documente relevante, indiferent de forma sau formatul acestora și indiferent de mediul pe care sunt stocate acestea sau de locul în care sunt stocate, în scopul de a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare a prezentului regulament, precum și detaliile acestei încălcări;

(c) competența de a demara o inspecție din proprie inițiativă pentru a pune capăt încălcărilor prezentului regulament sau pentru a le interzice; și

(d) competența de a avea acces la instalații.

(4) Autoritățile competente pot utiliza orice informație, document, constatare, declarație sau date operative ca elemente de probă în scopul efectuării de inspecții de mediu și al luării altor măsuri de verificare, indiferent de formatul acestora și de mediul pe care sunt stocate.

(5) În cazul în care pe teritoriul lor există mai multe autorități competente, statele membre se asigură că sunt instituite mecanisme adecvate de comunicare și coordonare.

Articolul 17

Informații și asistență în ceea ce privește conformitatea

(1) Până la 17 decembrie 2026, Comisia elaborează și pune la dispoziția publicului, inclusiv prin intermediul internetului, pe un site web ușor de găsit, gratuit și fără limitarea accesului la utilizatorii înregistrați, materiale de sensibilizare și de formare cu privire la modul adecvat de punere în aplicare a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, în consultare cu reprezentanți ai operatorilor economici, ai transportatorilor și ai certificatorilor, incluzând microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii, și organizațiile neguvernamentale de mediu relevante și în colaborare cu autoritățile competente. După caz, Comisia consultă, de asemenea, reprezentanți ai reprezentanților autorizați, ai expeditorilor și operatorilor, ai agenților și ai comandanților de nave maritime.

(2) Statele membre se asigură că operatorii economici, transportatorii din UE și transportatorii din afara UE, reprezentanții autorizați, expeditorii și operatorii, agenții și comandanții de nave maritime au acces la informațiile referitoare la conformitatea cu prezentul regulament și că aceștia, în special microîntreprinderile și întreprinderile mici, primesc asistență în această privință.

Fără a aduce atingere normelor aplicabile privind ajutoarele de stat, asistența menționată la primul paragraf poate, în special, să fie acordată sub formă de:

(a) sprijin financiar, inclusiv în scopul certificării pentru întreprinderile mici;

(b) acces la finanțare;

(c) gestionare specializată și formare a personalului; și

(d) asistență tehnică și organizațională.

(3) Statele membre încurajează elaborarea de programe de formare pentru calificarea personalului certificatorilor.

Articolul 18

Standarde

(1) În scopul respectării obligației menționate la articolul 5 alineatul (6) litera (b), se elaborează o metodologie de estimare a cantităților de pierderi folosind standarde armonizate în conformitate cu procedurile stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

(2) Comisia prezintă cererea de elaborare a standardelor armonizate uneia sau mai multor organizații de standardizare europene până la data de 17 decembrie 2026.

(3) În cazul în care nicio organizație europeană de standardizare nu acceptă cererea de elaborare a unui proiect de standard armonizat sau în cazul în care Comisia consideră că standardul propus nu îndeplinește cerințele pe care urmărește să le acopere, Comisia stabilește metodologia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol prin intermediul unui act de punere în aplicare. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (3).

Articolul 19

Soluționarea plângerilor și accesul la justiție

(1) Persoanele fizice sau juridice considerate, în temeiul dreptului intern, ca având un interes suficient sau cele care consideră că le-au fost încălcate drepturile sunt îndreptățite să depună plângeri motivate la autoritățile competente atunci când consideră, pe baza unor circumstanțe obiective, că un operator economic, un transportator din UE, un transportator din afara UE sau un expeditor ori un operator, un agent sau un comandant de navă maritimă nu respectă prezentul regulament.

În sensul primului paragraf, se consideră că au un interes suficient entitățile neguvernamentale sau organizațiile care promovează protecția sănătății umane ori a mediului sau cele care promovează protecția consumatorilor și care îndeplinesc cerințele prevăzute de dreptul intern.

(2) Autoritățile competente evaluează plângerile motivate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și, în cazul în care acest lucru este adecvat, iau măsurile necesare pentru a verifica respectivele plângeri, efectuând inclusiv inspecții și audieri ale persoanei sau organizației în cauză. În cazul în care se consideră că plângerea este întemeiată, autoritățile competente iau măsurile necesare în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), cu articolul 14 alineatul (2) și cu articolul 15 alineatul (2).

(3) Autoritățile competente informează, cât mai curând posibil, persoanele menționate la alineatul (1) care au depus plângerea cu privire la decizia lor de a aproba sau de a refuza cererea de a întreprinde acțiuni formulată în plângere, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii.

(4) Statele membre se asigură că o persoană menționată la alineatul (1) are acces la o instanță sau la un alt organism public independent și imparțial competent să controleze legalitatea procedurală și de fond a deciziilor, acțiunilor sau a lipsei de acțiune din partea autorității competente în temeiul prezentului regulament, fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern care impun epuizarea căilor de atac administrative înainte de a recurge la proceduri judiciare. Căile de atac în cauză trebuie să fie corecte, echitabile, să se desfășoare în timp util, să nu implice costuri prohibitive și să ofere măsuri reparatorii adecvate și eficace, inclusiv măsuri provizorii, dacă este necesar.

(5) Statele membre se asigură că se pun la dispoziția publicului informații practice privind accesul la căile de atac administrative și judiciare menționate la prezentul articol.

Articolul 20

Sancțiuni

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în temeiul Directivei (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului ([22]), statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Sancțiunile menționate la alineatul (1) includ sancțiuni financiare de natură administrativă care îi privează efectiv pe cei care au comis încălcarea de beneficiile economice obținute în urma încălcărilor comise.

(3) Pentru cele mai grave încălcări comise de o persoană juridică, nivelul maxim al sancțiunilor financiare de natură administrativă menționate la alineatul (2) este de cel puțin 3 % din cifra sa de afaceri anuală la nivelul Uniunii în exercițiul financiar precedent celui în care este aplicată sancțiunea financiară de natură administrativă.

(4) Statele membre pot impune, în mod complementar sau alternativ, sancțiuni penale, cu condiția ca acestea să fie echivalente ca eficacitate, proporționalitate și efect de descurajare cu sancțiunile financiare de natură administrativă menționate la prezentul articol.

(5) Statele membre se asigură că sancțiunile stabilite în temeiul prezentului articol țin seama în mod corespunzător de următoarele, după caz:

(a) natura, gravitatea și amploarea încălcării;

(b) populația sau mediul afectat de încălcare, luând în considerare impactul încălcării asupra obiectivului asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului;

(c) caracterul repetitiv sau unic al încălcării.

(6) Statele membre notifică Comisiei fără întârzieri nejustificate normele și măsurile menționate la alineatul (1) și orice modificare ulterioară a acestora.

([22]) Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE (JO L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj).

Articolul 21

Despăgubiri

(1) Statele membre se asigură că, în situația în care se produce un prejudiciu pentru sănătatea umană ca urmare a unei încălcări a prezentului regulament, persoanele afectate au dreptul de a solicita și obține despăgubiri pentru prejudiciul respectiv de la persoanele fizice sau juridice responsabile de încălcare.

(2) Statele membre se asigură că normele și procedurile naționale referitoare la cererile de despăgubire sunt concepute și aplicate astfel încât să nu facă imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea, în conformitate cu alineatul (1), a dreptului la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate de o încălcare.

(3) Statele membre pot stabili termene de prescripție pentru introducerea acțiunilor în despăgubiri menționate la alineatul (1). Aceste termene nu încep să curgă înainte de încetarea încălcării și de momentul în care persoana îndreptățită să solicite despăgubirea în conformitate cu alineatul (1) a știut sau este rezonabil să se considere că ar fi trebuit să știe că a suferit un prejudiciu ca urmare a unei încălcări.

Articolul 22

Modificarea anexelor

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica:

(a) cerințele tehnice prevăzute la punctele 2, 3, 4 și 5 din anexa I;

(b) punctele 1, 2 și 3 din anexa III pentru a adăuga sau a elimina cerințe referitoare la echipamente sau proceduri ori pentru a preciza caracteristicile tehnice ale echipamentelor și procedurilor existente; și

(c) detaliile formularelor prevăzute în anexele II și IV.

(2) Comisia adoptă actele delegate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol ținând seama de:

(a) experiența dobândită în urma punerii în aplicare a articolelor 3, 5, 6, 7, 8, 13 și 14;

(b) informațiile puse la dispoziție de operatorii economici cu privire la cantitățile de pierderi de granule din plastic estimate anual, astfel cum sunt raportate în temeiul anexei XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006;

(c) standardele internaționale relevante;

(d) particularitățile sectoarelor de activitate;

(e) nevoile specifice ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii; sau

(f) progresul tehnic și evoluțiile științifice.

Articolul 23

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22 alineatul (1) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 2 ianuarie 2028. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 22 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui act delegat deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 22 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 24

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 25

Evaluare și revizuire

(1) Până la 17 decembrie 2033, Comisia efectuează o evaluare a punerii în aplicare a prezentului regulament în lumina obiectivelor pe care le urmărește. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind principalele constatări ale evaluării. Raportul include cel puțin următoarele aspecte:

(a) experiența dobândită în urma punerii în aplicare a prezentului regulament;

(b) informațiile raportate de statele membre în temeiul articolului 13 alineatul (2);

(c) informațiile puse la dispoziție de operatorii economici cu privire la cantitățile de pierderi de granule din plastic estimate anual, astfel cum sunt raportate în temeiul anexei XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006;

(d) contribuția prezentului regulament la atingerea obiectivului general de reducere a poluării cu microplastice cu 30 % până în 2030;

(e) o evaluare a necesității adoptării de noi măsuri în ceea ce privește sursele suplimentare de eliberări neintenționate de microplastice, în vederea atingerii obiectivului Uniunii de reducere a poluării cu microplastice;

(f) cele mai recente date și descoperiri științifice;

(g) o evaluare a celor mai recente date și descoperiri științifice privind trasabilitatea chimică a granulelor din plastic și a relevanței introducerii unei semnături chimice unice;

(h) interacțiunea dintre prezentul regulament și inițiativele internaționale relevante care abordează pierderile de granule din plastic, îndeosebi în ceea ce privește transportul maritim;

(i) o evaluare a impactului asupra punerii în aplicare a prezentului regulament al exceptării de la anumite obligații prevăzute de acesta a operatorilor economici care manipulează granule din plastic în cantități care nu depășesc anumite praguri, precum și a relevanței stabilirii unui prag pentru transportatori;

(j) o evaluare a efectului pe care l-au avut scutirile acordate în temeiul articolului 7 în ceea ce privește atingerea obiectivului de prevenire a vărsărilor și a pierderilor;

(k) o evaluare a respectării de către transportatori, în special de către transportatorii din afara UE, a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament;

(l) o evaluare a eficacității relative a diferitelor mijloace de furnizare a informațiilor menționate la articolul 10.

(2) Dacă este cazul, raportul este însoțit de o propunere legislativă adresată Parlamentului European și Consiliului.

(3) În cazul adoptării de către Organizația Maritimă Internațională (OMI) a unor măsuri privind transportul maritim de granule din plastic în condiții de siguranță și privind prevenirea poluării marine cauzate de granule din plastic transportate de nave, Comisia evaluează măsurile respective, inclusiv necesitatea de a asigura alinierea la măsurile respective, și, dacă este cazul, adoptă o propunere legislativă.

Articolul 26

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 17 decembrie 2027. Cu toate acestea, articolul 3 alineatul (1), articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 16, articolul 17 alineatul (1) și articolul 18 alineatele (2) și (3) se aplică de la 16 decembrie 2025.

Prin derogare de la al doilea paragraf de la prezentul articol, articolul 1 alineatul (2) litera (d), articolul 12, articolul 13 alineatul (1), articolul 17 alineatele (2) și (3) și articolul 19 se aplică, în ceea ce privește expeditorii și operatorii, agenții și comandanții de nave maritime, de la 17 decembrie 2028.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 noiembrie 2025.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	M. BJERRE

ANEXA I

PLAN DE GESTIONARE A RISCURILOR PENTRU INSTALAȚII

1. Planul de gestionare a riscurilor menționat la articolul 5 alineatul (1) conține următoarele elemente:

   (a) planul sitului;

   (b) numărul de tone de granule din plastic manipulate pe an;

   (c) locurile din interiorul perimetrului instalației în care s-ar putea produce vărsări, specificând locurile cu risc ridicat și cele cu risc scăzut;

   (d) locurile din interiorul perimetrului instalației din care ar putea proveni pierderile și locurile din zonele imediat învecinate care ar putea fi afectate de pierderi, specificând în ambele cazuri locurile cu risc ridicat și cele cu risc scăzut;

   (e) operațiunile de manipulare pe parcursul cărora s-ar putea produce vărsări și pierderi de granule, specificând operațiunile cu risc ridicat și cele cu risc scăzut;

   (f) estimarea anuală a cantităților de vărsări în locurile identificate și de pierderi din respectivele locuri;

   (g) lista activităților în cursul cărora s-ar putea produce vărsări sau pierderi de granule din plastic și asupra cărora instalația ar putea avea autoritatea de a exercita controlul, incluzând activitățile care implică furnizori, (sub) contractanți și instalații de stocare din afara sitului;

   (h) definirea unui rol specific în sarcina unui membru al personalului care să fie responsabil de înregistrarea, investigarea și monitorizarea vărsărilor și pierderilor, inclusiv de raportarea către autoritățile competente, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (6) și la articolul 14 alineatul (1);

   (i) o descriere a ambalajelor și a echipamentelor instalate pentru prevenirea, izolarea și curățarea vărsărilor și pierderilor; și

   (j) o descriere a procedurilor instituite pentru prevenirea, izolarea și curățarea vărsărilor și pierderilor.

2. În ceea ce privește litera (i) de la punctul 1, ambalajele și echipamentele instalate pentru prevenirea, izolarea și curățarea vărsărilor și pierderilor trebuie să fie adecvate și proporționale în raport cu natura și dimensiunea instalației și trebuie să includă:

   (a) în ceea ce privește prevenirea: în cazul instalațiilor în care are loc ambalarea, ambalaje care sunt suficient de solide pentru a rezista șocurilor, încărcăturilor și condițiilor meteorologice întâlnite în mod normal în timpul transportului; rezistența materialului utilizat pentru ambalare și construcția ambalajului trebuie să fie adecvate capacității ambalajului și utilizării preconizate a acestuia; ambalajele trebuie să fie etanșe la substanțe pulverulente sau să fie prevăzute cu o dublură interioară adecvată și trebuie să fie construite și închise în mod securizat, astfel încât să se împiedice orice pierdere de conținut care ar putea fi cauzată de vibrații sau de forțe de accelerare în condiții normale de transport;

   (b) în ceea ce privește izolarea: în locurile cu risc ridicat de vărsare, dispozitive de captare (de exemplu, tăvi în caz de vărsare și rezervoare de retenție îngropate în pământ, cu grilaje de oțel) amplasate astfel încât să asigure faptul că vărsările pe podea pot fi izolate și curățate cu ușurință, precum și grilaje de canalizare care să rețină granulele din plastic sau echipamente alternative adecvate pentru a proteja sistemele de canalizare subterane;

   (c) în ceea ce privește curățarea: în locurile de vărsare și de pierdere, aspiratoare dotate cu o capacitate suficientă pentru uz intern și extern, suficiente unelte de curățare (de exemplu, mături, fărașe și perii, găleți, benzi adezive de reparație) și coșuri pentru eliminarea granulelor din plastic colectate, precum și saci goi.

3. În ceea ce privește litera (j) de la punctul 1, procedurile instituite pentru prevenirea, izolarea și curățarea vărsărilor și pierderilor trebuie să fie adecvate și proporționale în raport cu natura și dimensiunea instalației și trebuie să includă:

   (a) informarea părților terțe care accesează instalația în scopul încărcării, descărcării sau al manipulării de granule din plastic în alte moduri cu privire la procedurile relevante de prevenire, izolare și curățare a vărsărilor și pierderilor;

(b) manipularea ambalajelor granulelor din plastic astfel încât să se prevină perforarea ambalajelor; în locurile cu risc de vărsare ridicat, asigurarea faptului că se efectuează inspecții periodice, curățarea și întreținerea dispozitivelor de captare și a instalațiilor de depozitare, precum și a ambalajelor și a containerelor; în cazul în care conținutul ambalajelor sau al containerelor se scurge din acestea sau trece prin ele, asigurarea faptului că acestea nu mai sunt utilizate;

(c) izolarea vărsărilor și curățarea acestora cât mai curând posibil și cel târziu la sfârșitul operațiunii;

(d) asigurarea faptului că exteriorul vehiculelor rutiere, al vagoanelor feroviare sau al navelor de navigație interioară este lipsit de granule din plastic la ieșirea din instalație și asigurarea faptului că rampele de încărcare și descărcare ale vehiculelor rutiere și ale vagoanelor feroviare sunt închise la ieșirea din locul de încărcare sau descărcare.

4. În plus față de punctul 2 și în funcție de natura și dimensiunea instalației, precum și de amploarea operațiunilor acesteia, operatorii economici iau în considerare includerea în planul de gestionare a riscurilor a descrierii cel puțin a următoarelor echipamente:

(a) în ceea ce privește prevenirea: în cazul instalațiilor în care are loc ambalarea: ambalaje care nu se degradează în mediul acvatic; garnituri de vid pe furtunuri și conducte; învelișuri de protecție pe motostivuitoare, echipamente hidraulice, sau alte echipamente de încărcare și descărcare, pentru a preveni perforarea ambalajelor; echipamente pentru crearea de puncte de conectare securizate, cu bariere secundare; sisteme de încărcare concepute astfel încât să asigure faptul că liniile de transfer pot fi golite complet după încărcare și descărcare; containere sigilate sau silozuri externe pentru depozitarea granulelor; protecție pentru a preveni umplerea excesivă a silozurilor; sisteme automate de transport pentru granule; echipamente de extracție a prafului de granule din plastic dotate cu filtre de praf de granule din plastic sau dispozitive de captare a acestuia corespunzătoare; pentru curățarea containerelor sau a silozurilor de granule din plastic, utilizarea de filtre sau de dispozitive de captare pentru apa de clătire și curățarea aerului;

(b) în ceea ce privește izolarea: dispozitive de captare secundare amplasate între zonele în care sunt manipulate granule din plastic și limita instalației, în jurul instalației și la punctele de conectare, unde sunt transferate granule din plastic; grilaje de canalizare pe toate canalele de scurgere de pe podea din interiorul clădirilor și pe canalele de scurgere situate pe suprafețe externe (de exemplu, plăci de beton, drumuri de asfalt și căi pietonale pavate) cu o dimensiune a găurilor, dacă este cazul, mai mică decât cele mai mici granule din plastic manipulate în amplasamentele respective; sisteme de drenare sau de filtrare a apei pluviale pentru gestionarea inundațiilor sau a furtunilor previzibile în mod rezonabil; un sistem de tratare a apelor uzate; containere închise pentru granulele din plastic vărsate și pentru ambalajele goale; zone pentru repararea sau gestionarea ambalajelor deteriorate; o podea sau un spațiu subteran în zonele de încărcare și descărcare care să nu împiedice curățarea vărsărilor;

(c) în ceea ce privește curățarea: aspiratoare industriale; containere speciale pentru granulele din plastic recuperate, care sunt acoperite, etichetate și securizate pentru a preveni alte vărsări și pierderi, inclusiv pentru granulele din plastic găsite în locuri din zonele imediat învecinate instalației; saci de colectare întăriți.

5. În plus față de punctul 3 și în funcție de natura și dimensiunea instalației, precum și de amploarea operațiunilor acesteia, operatorii economici iau în considerare includerea în planul de gestionare a riscurilor a descrierii cel puțin a următoarelor proceduri:

(a) în ceea ce privește prevenirea: limite privind cantitățile de granule din plastic transportate în anumite ambalaje; utilizarea de tăvi în caz de vărsare sub punctele de transfer și în timpul încărcării și descărcării; protocoale clare pentru deschiderea, încărcarea, închiderea și sigilarea containerelor la începutul și la sfârșitul încărcării; testarea fizică și monitorizarea eficacității procedurilor de prevenire; proceduri de recepție și de plecare pentru transportatorii din UE și cei din afara UE; proceduri și măsuri de prevenire a prafului de granule din plastic;

(b) în ceea ce privește izolarea: inspectarea, curățarea și întreținerea periodică a grilajelor de canalizare, a sistemelor de drenare a apei pluviale sau a sistemelor de filtrare; inspectarea și curățarea periodică a vehiculelor care părăsesc sau intră într-un sit, a instalațiilor de alimentare cu apă care ies din incintă și a gardurilor din perimetrul incintei care se află în zone publice, după caz; înlocuirea sau repararea imediată a ambalajelor sau containerelor care prezintă scurgeri; întreținerea sistemului de tratare a apelor uzate;

(c) în ceea ce privește curățarea: după ce granulele din plastic vărsate au fost curățate, dacă este posibil, acestea se reutilizează ca materie primă pentru a reduce risipa; în cazul în care granulele din plastic vărsate nu pot fi reutilizate ca materie primă, acestea se recuperează și se elimină în conformitate cu legislația privind deșeurile.

6. Operatorii economici care sunt întreprinderi mijlocii sau mari și care exploatează instalații în care s-au manipulat granule din plastic în cantități care au atins sau au depășit pragul de 1 500 de tone în anul calendaristic precedent includ în planul lor de gestionare a riscurilor și următoarele:

   (a) elementele care trebuie reexaminate în cadrul reuniunilor formale ale conducerii cel puțin o dată pe an, inclusiv cantitatea estimată și cauzele eventualelor pierderi; echipamentele și procedurile de prevenire, atenuare și curățare utilizate și eficacitatea acestora;

   (b) un program de sensibilizare și formare, bazat pe rolurile și responsabilitățile specifice ale angajaților, privind prevenirea, izolarea și curățarea, instalarea, utilizarea și întreținerea echipamentelor, executarea procedurilor, precum și monitorizarea și raportarea pierderilor de granule din plastic;

   (c) procedurile de informare a șoferilor, a furnizorilor și a subcontractanților cu privire la procedurile relevante de prevenire, izolare și curățare a vărsărilor și pierderilor.

ANEXA II

FORMULAR PENTRU DECLARAȚIA DE CONFORMITATE PE PROPRIE RĂSPUNDERE

. . . . . .

(denumirea și adresa operatorului economic)

declar pe propria răspundere exclusivă că manipularea granulelor din plastic în instalația situată în…… (adresa) cu numărul de înregistrare (dacă este disponibil) …… se face cu respectarea tuturor cerințelor Regulamentului (UE) 2025/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 noiembrie 2025 privind prevenirea pierderilor de granule din plastic pentru a reduce poluarea cu microplastice.

Prin semnarea prezentei declarații, declar că măsurile prevăzute în evaluarea riscurilor atașată, care a fost efectuată la …… (data), au fost puse în aplicare.

Întocmit la ……, …/…/20….

Semnătura

ANEXA III

ACȚIUNI PENTRU TRANSPORTATORII DIN UE ȘI PENTRU TRANSPORTATORII DIN AFARA UE

Măsurile care trebuie luate și echipamentele care trebuie să fie instalate de către transportatorii din UE și de către transportatorii din afara UE:

1. în ceea ce privește prevenirea: verificarea, în timpul încărcării și descărcării și ulterior acestora, a faptului că granulele din plastic sunt îndepărtate în mod corespunzător de pe exteriorul mijlocului de transport și al containerelor de marfă înainte de a părăsi instalația și că rampele de încărcare și de descărcare ale mijloacelor de transport sunt închise la ieșirea din instalație; comunicarea clară privind cerințele referitoare la arimarea în condiții de siguranță; verificarea vizuală a integrității ambalajului granulelor din plastic înainte de călătorie; asigurarea faptului că se folosesc învelișuri de protecție pe, de exemplu, motostivuitoare/echipamentele hidraulice pentru a preveni perforarea ambalajelor; prevenirea oricărei scurgeri în timpul transportului, de exemplu prin asigurarea faptului că mijloacele de transport sunt într-o stare adecvată din punct de vedere tehnic și că containerele de marfă sunt completate, dacă este necesar, cu o sigilare corespunzătoare; curățarea periodică a compartimentelor de încărcare, a containerelor de marfă și a remorcilor pentru a reduce la minimum pierderea de granule din plastic vărsate; verificarea vizuală a deschiderilor și a integrității compartimentelor de încărcare, a containerelor de marfă și a remorcilor pentru a limita și a reduce la minimum pierderile de granule din plastic înainte și, în măsura posibilului, în timpul călătoriei, inclusiv în terminalele multimodale, terminalele feroviare, porturile interioare și cele maritime.
2. în ceea ce privește izolarea și curățarea: acolo unde este posibil, repararea în timpul transportului a ambalajelor deteriorate și izolarea granulelor din plastic rămase în compartimentul de încărcare; colectarea granulelor din plastic vărsate în recipiente sau saci închiși în vederea eliminării corespunzătoare; în cazul transportului de granule din plastic în vrac în cisterne, deschiderea gurii de vizitare/conului de pe fundul rezervorului numai după intrarea în zona de curățare; înlocuirea dublurii interioare a containerului numai în zone adecvate și care nu sunt publice, unde orice vărsare poate fi izolată; notificarea autorităților competente, cum ar fi autoritățile internaționale și naționale cu atribuții în domeniul intervențiilor de urgență sau autoritățile de mediu ale statului membru în care a avut loc pierderea.
3. în ceea ce privește echipamentele de la bord: cel puțin un dispozitiv portabil de iluminat, unelte manuale (de exemplu, mături, fărașe și perii, găleți, benzi adezive de reparație etc.); recipiente de colectare închise/saci de colectare întăriți.

ANEXA IV

FORMULAR PENTRU CERTIFICATUL DE CONFORMITATE

. . . . . (nume)

cu numărul de înregistrare ……

acreditat pentru următoarele activități …… (codul NACE)

declar, după ce am verificat instalația operatorului economic …… (denumire) situată în …… cu numărul de înregistrare (dacă este disponibil) ……,

că instalația îndeplinește toate cerințele prevăzute în anexa I la Regulamentul (UE) 2025/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 noiembrie 2025 privind prevenirea pierderilor de granule din plastic pentru a reduce poluarea cu microplastice.

Prin prezenta, subsemnatul (subsemnata) declar că:

— verificarea s-a efectuat în conformitate cu cerințele Regulamentului (UE) 2025/2365, inclusiv prin controale prin sondaj efectuate la (datele) …;

— rezultatul verificării confirmă faptul că nu există nicio dovadă de neconformitate cu cerințele cuprinse în Regulamentul (UE) 2025/2365.

Întocmit la ……, …/…/20….

Semnătura și ștampila sau semnătura digitală

ANEXA V

INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ FIE FURNIZATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 10

Nociv pentru mediu – a se evita pierderile